

SOUKROMÍ

Pokusím se nejen Vám, ale i sobě, přiblížit alespoň trochu slovo „soukromí“. Jak již určitě víme, žijeme v demokratickém státě. Proč se vlastně zmiňuji o demokratickém státě, když téma je zcela jiné? Ani se to tak na první pohled nemusí zdát, ale právě slovo „demokracie“ v tomto případě hraje poněkud značnou roli. Ve státě, jako je Česká republika, je již úplnou samozřejmostí, že každý z nás má vyhrazená svá práva a povinnosti, a tudíž by se jimi měl alespoň trochu řídit.

Když se tak zamýšlím, každý z nás má právo na soukromí jakéhokoliv rázu. Pod slovem „soukromí“ si představím něco osobního, co je pouze naše, a tudíž ho nezveřejňujeme všude, kde nás napadne, protože vím, jak by to i v demokratickém státě mohlo dopadnout. Například vciťte se do takového politika nebo jakéhokoliv mediální či herecké osobnosti. Jen vylezete ven z domova a už se na Vás hrnou davy bulvárních fotografů, na které nemáte vůbec náladu a jen stěží se jim dá uniknout. V takovém případě je to do značné míry narušování osobního soukromí, což není určitě nic příjemného. Možná bychom se na to dívali z jiné strany, kdyby byli fotografové alespoň trochu slušnější. Říkám si: „Jaké mají vůbec možnosti se proti těmto lidem bránit?“ Odpověď bude bohužel jednoduchá. Skoro žádnou! Nebylo by teda lepší to řešit pohlavky a fackami jako náš premiér? Některým lidem už prostě dochází trpělivost a někdy jim ujedou nervy tak, že nad sebou ztrácí veškerou kontrolu. Z jedné strany se není čemu divit. Ale zase na druhou stranu mě napadá otázka: „Nešlo by to řešit jinou cestou?“ Jasně že šlo, ale proč to řešit dlouhými a složitými cestami, když to jde lehce a hlavně rychle? Třeba už dá příště pokoj anebo naopak-situace se ještě zhorší. Tak už to prostě v našem státě chodí, zvykejme si!

Říkám si, že my, normální lidé, jsme na tom oproti ostatním docela dobře. A z toho vyplývá, že bychom si soukromí měli co nejvíce vážit a být rádi, že nějaké vůbec máme. Soukromí je samo o sobě velice soukromá záležitost.